

שהוא קרא בו, ומשום כך עוד בטרם התחיל לומר איזה דבר הוא הרעיש את כל העולמות לכבוד קדושתו יתברך.

כל העולמות השתתקו והקשיבו לדברי משה

**תָּאנָא בְּהִיא שְׁעָתָא דְּאָמַר מֹשֶׁה הָאִינוּ הַשָּׁמַיִם
וְאִדְבָּרָה, אֶתְרַגִּישׁוּ עַלְמִין** כי הגה למדנו שבשעה שמשה

אמר 'האזינו השמים ואדברה', נרעשו כל העולמות, והוא מאחר שבכח קריאתו לשמים היתה שהם ישתתקו ולא יעשו את פעולתם ולא ימצא דבר שיפעל בעולם, בעוד שהוא מגלה את סוד השם לישראל, ודבר זה אמור לגרום ביטול לכל הנמצאים, אא"כ יעמדו בדרך נס, שהרי אם יעמדו כל הגלגלים ולא יעשו את פעולתם, ע"פ דרך הטבע יתבטלו כל הנמצאים בעולם, ומשום כך הזדעזעו כל העולמות (רמ"ק). **נִפְקַן קָלָא וְאָמַר, מֹשֶׁה מֹשֶׁה, אִמָּאי אַתְּ מַרְעִישׁ עַלְמָא כָּלָא. אַתְּ בְּרִיהַ דְּבַר נָשׁ, וּבְגִינְךָ אֶתְרַגִּישׁ עַלְמָא** ואז יצא הקול ואמר, משה משה

למה אתה מרעיש את כל העולמות, והרי אתה רק אדם ילוד אשה וכי בגללך צריך שירעשו כל העולמות. **פְּתַח וְאָמַר, כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא. בְּהִיא שְׁעָתָא אֲשֶׁתִּתְקוּ, וְאֶצִּיתוּ מְלֹוִי** ואז פתח משה ואמר 'כי שם ה' אקרא',

דהיינו שהוא לכבוד כבוד קדושתו יתברך, ולכן באותה השעה השתתקו כל העולמות והקשיבו לדברי משה.

השלמה מההשמטות (סימן י"ח)

הקב"ה דן את דינו של רשב"י

תָּנּוּ רַבָּנָן, בְּשַׁחֲלָה רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי. עָאֵלוּ קַמִּיהָ

ר' פִּנְחָס, וְר' חֲזִיָּא, וְר' אַבָּא [ומ] הנה למדנו שכאשר חלה

רשב"י, נכנסו לפניו לבקרו רבי פנחס חמיו ורבי חייא ורבי אבא. אָמְרוּ לֵיהּ, מָאן

(דהוא) קַיִימָא דַּעֲלָמָא, שָׁכִיב אִמְרוּ לוֹ וְכִי מִי שְׁהוּא מַעֲמִיד אֶת הָעוֹלָם הוּא

שׁוֹכֵב חוֹלָה וְעוֹמֵד לְמוֹת. אָמַר לוֹן, לָא בִי דִינָא דְלַעֲיָלָא מְעִינִין

בְּדִינָאִי, דִּהָא אֲנָא חָזִי דְלִית אֲנָא מְתִיבָה לְמַלְאָכָא

וְלְדִינָא דְלַעֲיָלָא. דְאֲנָא לֹא כְּשָׂאָר בְּנֵי נָשָׂא אִמְר לָהֶם

רשב"י הנה אין אני מתיירא מן המיתה כלל, מאחר שאין ב"ד של מעלה מעיינים בדיני, והוא

מפני שאין אני ראוי להימסר בידי מלאך ודיין עליון, כי אין אני כשאר בני האדם. אָלָא

הָאִי דִינָא דִּילִי, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּינִיהּ, וְלֹא בִי

דִּינִיהּ כִּי אֶת הַדִּין שֶׁלִּי יְדוּנָה רַק הַקֶּבֶ"ה וְלֹא יְדוּנָה אוֹתוֹ בֵּית דִּינָא [ומ]. וְהִינֵנוּ

דְּאִמְר דְּדוּד, בְּבָעוּתִיהּ קַמִּיהּ (תהלים מג) שְׁפִטְנֵי אֱלֹהִים

וְרִיבָה רִיבִי וְזֶהוּ מִה שְׁאִמְר נָעִים זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל בְּתִהֲלֹתָיו שְׁפִטְנֵי אֱלֹהִים וְרִיבָה

רבי, דהיינו שרק הקב"ה בכבודו ובעצמו ישפוט וידון אותי. וְכֵן שְׁלֹמֹה אָמַר,

אור הרשב"י

ממנו (יין הרקח).

[ומ] ואולי הוא מפני שרשב"י היה ניצוץ משה

רבנו החתום ב"א ואולי מפני כן דנו הקב"ה

ז"א.

[ומ] הנה מאמר זה אינו קשור לאדרא זוטא

ששם מבואר שחוליו של רשב"י היה חוליו

האחרון בסוף ימיו, אלא מאחר זה שנחלה

רשב"י היה קודם לכן מאחר שהוא התרפא

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

(מלכים א ח) לַעֲשׂוֹת מִשְׁפֹּט עֲבָדוֹ, הוּא בְּלִחְדוּדוֹ, וְלֹא

אַחֲרָא וְכֵן שְׁלֵמָה בְּנוֹ אִמֵּר 'לַעֲשׂוֹת מִשְׁפֹּט עֲבָדוֹ, דְּהֵיִינוּ שְׂרָק ז"א הִנֵּקְרָא מִשְׁפֹּט יַעֲשֶׂה

אֶת הַדִּין לַעֲבָדוֹ שְׁלֵמָה, וְהוּא לְבָדוֹ יַעֲשֶׂנוּ וְלֹא אַחֲרָא.

כאשר האדם שוכב ונוטה למות בי"ד העליונים מעיינים בדינו

דִּהָא תַּנּוּן, כְּשֶׁאָדָם שָׁכִיב, בִּי דִינָא דְלַעֲיִלָא מִסְתַּכְּלִין

בְּדִינוֹי כִּי בַעֲנִין זֶה לְמַדְנוּ שְׁכֵאֲשֶׁר הָאָדָם שׁוֹכֵב וְנוֹטָה לְמוֹת, בִּי"ד הָעֲלִיּוֹן

מִסְתַּכְלִים וּמַעֲיִינִים בְּדִינוֹ, אִם הוּא רָאוּי לְצֵאת מִחֻלּוּיִן[מח], אֵיךְ מְנַהֵן דְּנִטְיִין

לְכַף זְכוּת, דְּאַחֲזִיין זְכוּתִיהָ דְּבֵר נָשׁ, וְאֵיךְ מְנַהֵן

דְּנִטְיִין לְכַף חֻבָּה, דְּאַחֲזִיין חֻבִּיהָ דְּבֵר נָשׁ וְיֵשׁ מֵהֶם מְלָאכִים

סְגוּרִים הַנַּעֲשִׂים מִמִּצְוֹתָיו הַנּוֹטִים לוֹ לְכַף זְכוּת, וְיֵשׁ מֵהֶם מְלָאכִים קְטוּרִים הַנַּעֲשִׂים

מִמִּצְוֹתָיו הַנּוֹטִים לוֹ אֶת הַדִּין לְכַף חֻבָּה. וְלֹא נִפְיָק אִינִישׁ מִן דִּינָא,

כְּמָה דְּחֻבָּה בְּעֵי וְאִין אָדָם יוֹצֵא מִהַדִּין כְּמוֹ שֶׁהוּא רָצָה לְצֵאת זְכָאִי וְשֵׁלָם.

מידותיו של המלך העליון ז"א הם נוטים תמיד לזכות

אַבְל מֵאֵן דְּדָאִין לִיָּה מְלָכָא עֵילָאָה, דְּשִׁלִּיט עַל כּוֹלָא,

הוּא טַב, וְלֹא יָכִיל אִינִישׁ לְמַחְוֵי בְּחֵהוּא דִינָא,

אור הרשב"י

לשחיטה הכל אומרים: חדרו לסכינא עד

שלא יקום, ויהא טורח להשליכו, כך,

הואיל ואיתרע מזלה – מזומנת פורענותה

לבא.

[מח] כדאיתא בשבת דף לב עמוד א' ומאי

שנא בשעת לידתו? אמר רבא נפל תורא –

חדר לסכינא.

ופירש"י נפל תורא – לארץ, שהוא עומד

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

בַּר טַב אמנם מי שדן אותו המלך העליון ז"א השולט על הכל הוא דין טוב, ולא יכול האדם להיות באותו הדין אלא רק בטוב. **מַאי טַעְמָא** ומה הטעם לדבר, **דִּהָא תַּנּוּ, מְכִילוּי דְּמַלְכָּא עִילָאָה, נָטוּ לְזִכּוּתָא תְּדִיר, וְהוּא כּוּלִּיָּה צַד דְּמִהִימָנוּתָא, וּבִידּוּ לְשַׁבְּקָא לְחַטָּאִין וְחוּבִין** אלא הוא מאחר שלמדנו, שמידותיו של המלך העליון ז"א הם נוטים תמיד לזכות, מאחר שהת"ת מטה כלפי חסד, כי כולו הוא צד הרחמים, ולכן בידו למחול על כל החטאים והעוונות, **דִּהָא הוּא דְּכִתִּיב, (תהלים קל) עֲמַךְ הַסְּלִיחָה. לְמַעַן תִּתְּנָא, עֲמַךְ וְלֹא עִם אַחֵר** כי זהו מה שאמר נעים זמירות ישראל בתהילותיו 'עמך הסליחה למען תורא', דהיינו שרק עמך הסליחה ולא מאדם אחר, מפני שאתה סולחן לישראל ומוחלן לשבטי ישורון ודברך אמת וקים לעד, ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח אלא אתה.

רשב"י רוצה שהקב"ה ידון בדינו

וּבִגִּין כִּךְ בְּעֵינָא קַמִּיָּה דִּהוּא דָּאִין דִּינָאִי ומשום כך רוצה אני שרק הקב"ה ידון את דיני, **וְאַנָּא אֵיעוּל תְּלִיסַר אַבְבִּי לְעֵלְמָא דָּאֲתִי** ובזה אני אכנס ואעבור בי"ג השערים של י"ג מידות הרחמים לגן עדן, **וְעוּד דִּלָּא אֲעֵבְרוּ לֹון בַּר אַבְהָתָא, וְלֹא יְהֵא מָאן דִּימְחִי בִידִי, דִּלָּא אֲתַבַּע רִשּׁוּתָא מִנְהוֹן** ועוד שבאלו הפתחים לא עברו בהם חוץ מהאבות הקדושים, ולא יהיה מי שימחה בידי לבל אעבור באותם

השערים, מאחר שאני לא צריך לבקש מהם רשות כלל לעבור בהם.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000